

ЦЕНТР
ФІНАНСОВО-
ЕКОНОМІЧНИХ
НАУКОВИХ
ДОСЛІДЖЕНЬ

CENTER FOR FINANCIAL-ECONOMIC RESEARCH
ЦЕНТР ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНИХ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

CERTIFICATE OF PARTICIPATION СЕРТИФІКАТ УЧАСНИКА

підтверджує, що

Гарбар Жанна Володимирівна

взяла участь у роботі Міжнародної науково-практичної конференції

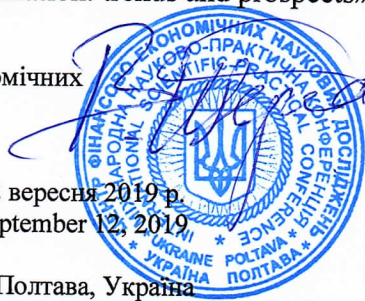
«Економіка, облік, фінанси та право

в умовах глобалізації: тенденції та перспективи»

International scientific-practical conference

«Economics, accounting, finance and law in the
context of globalization: trends and prospects»

Директор Центру фінансово-економічних
наукових досліджень

Щербак В. Д.

12 вересня 2019 р.
September 12, 2019

м. Полтава, Україна
Poltava, Ukraine

**ПРОГРАМА МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

**PROGRAM OF THE INTERNATIONAL
SCIENTIFIC-PRACTICAL CONFERENCE**

**ЕКОНОМІКА, ОБЛІК, ФІНАНСИ ТА
ПРАВО В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ:
ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ**

**ECONOMICS, ACCOUNTING, FINANCE AND
LAW IN THE CONTEXT OF GLOBALIZATION:
TRENDS AND PROSPECTS**

**12 вересня 2019 р.
September 12, 2019**

**м. Полтава, Україна
Poltava, Ukraine**

РОЗКЛАД РОБОТИ КОНФЕРЕНЦІЇ
12 вересня 2019 рік

Україна, 36003, м. Полтава, вул. Європейська 60-А, 5 поверх, Конференц-зал

09.00 – 09.30	Реєстрація учасників міжнародної науково-практичної конференції
09.30 – 10.00	Відкриття та пленарне засідання
10.00 – 13.00	Секційні засідання
13.00 – 14.00	Перерва на обід
14.00 – 17.00	Продовження роботи секційних засідань
17.00 – 17.30	Пленарне засідання, закриття конференції

РЕГЛАМЕНТ

Доповідь на секційному засіданні – 4 хвилини.
Для запитань – до 3 хвилини.

**РОЛЬ ИНТЕРМОДАЛЬНОГО ТРАНСПОРТА В УСЛОВИЯХ
ГЛОБАЛЬНОЙ ЭКОНОМИКИ**

*Цыркина Е. М. докторантка факультет економіко-соціологічний
Лодзинський університет, Польща*

СЕКЦІЯ 23

SECTION 23

**ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ
НАЦІОНАЛЬНОЮ ЕКОНОМІКОЮ
ECONOMICS AND MANAGEMENT OF THE
NATIONAL ECONOMY**

**ОСОБЛИВОСТІ СПОЖИВАННЯ ТОВАРІВ ТА ПОСЛУГ В
СУЧАСНІЙ ЕКОНОМІЦІ**

*Брояка А. А. к. е. н., доцент, доцент кафедри економіки, Вінницький
національний аграрний університет*

ИНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ КАПИТАЛ ТА ЙОГО СУТНІСТЬ

*Мельник В. В. к. е. н., доцент, доцент кафедри економіки та соціально-
поведінкових наук, Уманський державний педагогічний університет імені
Павла Тичини*

СЕКЦІЯ 24

SECTION 24

**ИННОВАЦИИ ТА ИНВЕСТИЦИОННАЯ ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ
INNOVATIONS AND INVESTMENT ACTIVITIES**

ИННОВАЦИОННЫЙ РАЗВИТОК АГРАРНОГО СЕКТОРА УКРАИНЫ

*Гарбар Ж. В. д. е. н., доцент, професор кафедри аграрного менеджменту,
Вінницький національний аграрний університет*

СЕКЦІЯ 25

SECTION 25

**ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС, СІМЕЙНЕ ПРАВО,
ЖИТЛОВЕ ПРАВО, МІЖНАРОДНЕ ПРИВАТНЕ
ПРАВО**

**CIVIL LAW AND PROCEDURE, FAMILY LAW,
HOUSING LAW, INTERNATIONAL PRIVATE LAW**

**ПРОФЕСІЙНИЙ УПРАВІТЕЛЬ БАГАТОКВАРТИРНИМ
ЖИТЛОВИМ БУДИНКОМ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД**

*Савицький А. Я. аспірант кафедри права інтелектуальної власності та
корпоративного права, Національний університет «Одеська юридична
академія»*

ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК АГРАРНОГО СЕКТОРА УКРАЇНИ

Сутність інноваційної діяльності в аграрному секторі економіки полягає у розробці і впровадженні в аграрне виробництво прогресивних методів ведення господарства, в основі яких лежать методи ефективного виробництва продукції, застосуванні нового покоління техніки, використанні нової кадрової політики з врахуванням накопиченого наукового та інноваційного потенціалу.

Для аграрних підприємств запровадження інновацій у виробництво – це передусім: впровадження нових технологій виробництва сільськогосподарської продукції; застосування нових, більш продуктивних порід у тваринництві та нових сортів рослин, більш продуктивних і стійкіших до хвороб та несприятливих до природно-кліматичних проявів; використання біотехнологій, які дають змогу отримати більш якісні, корисні продукти, що мають оздоровчий та профілактичний ефект; застосування нових технічних засобів та технологій обробітку ґрунту, очистки і зберігання сировини; застосування енергозберігаючих технологій, застосування екологічних інновацій, які відповідно дають змогу збільшити врожайність, продуктивність, мінімізувати витрати та гарантувати безпеку навколишнього середовища.

Особливості інноваційної діяльності в агропромисловому виробництві: різноманітність сільськогосподарської продукції та продуктів її переробки, вагома різниця в технологіях їх виробництва; значна диференціація окремих регіонів країни за агротехнологічними умовами виробництва; залежність використовуваних у сільському господарстві технологій від природних умов; розпорошеність сільськогосподарського виробництва на значній території; велика різниця в періодах виробництва окремих видів сільськогосподарської продукції; відособленість сільськогосподарських товаровиробників від наукових установ, що займаються виробництвом науково-технічної продукції; відсутність організаційно-економічного механізму передачі досягнень науки сільськогосподарським товаровиробникам.

Наразі доцільно виділити основні характеристики сучасного етапу інноваційного процесу в аграрних підприємствах: порівняно високий рівень інноваційної активності, взаємообумовленість ступеня інноваційної активності підприємства та його прибутковості, диверсифікація напрямів інноваційної діяльності ефективних підприємств, домінування імпортних зразків у структурі новітньої спецтехніки, абсолютне переважаювання власних коштів підприємств серед джерел фінансування інновацій, низький рівень використання підприємствами інституційних джерел інформації щодо інноваційних розробок, недостатня наявність позитивних ефектів для довкілля від впровадження агроінновацій.

Головною причиною гальмування інноваційного розвитку аграрних підприємств в Україні є брак фінансових ресурсів. Проте існує ряд інших причин таких, як: спад платоспроможного попиту на вітчизняну продукцію з боку держави та підприємницького сектору, непривабливість вітчизняних підприємств для іноземних інвесторів через невміння держави фінансово грамотно спрямувати грошові потоки, негативний вплив інфляційних процесів, високі відсоткові ставки

за банківські кредити, неплатоспроможність замовників, економічний ризик, недосконала нормативно-правова база регулювання інноваційної діяльності, яка є фрагментарною, нецілісною і суперечливою та інші економічні та політико-правові проблеми.

Інноваційний розвиток національного АПК необхідно розглядати як стратегічне завдання, а всі заходи, що передбачають досягнення цього завдання, як пріоритетні.

Серед напрямів інноваційного розвитку аграрного сектора можна виділити: створення та впровадження у виробництво високопродуктивних сортів і гібридів сільськогосподарських культур, нових порід тварин і птиці; стимулювання агроекологічної діяльності, зокрема, розвитку альтернативного органічного агровиробництва; формування високоосвічених професійних кадрів [2]. Однак слід зазначити, що перспективні напрями й характер здійснення інноваційних процесів в аграрному секторі залежать від державної аграрної політики країни.

Пріоритетним напрямом інноваційної діяльності є впровадження найбільш перспективних агротехнологій задля підвищення продуктивності виробництва з метою зниження витрат на одиницю продукції та зміцнення її конкурентоспроможності на внутрішньому і світовому ринках.

Наразі в аграрному секторі набуває поширення інноваційна стратегія довгострокового розвитку на засадах зрівноваженого розвитку (більш відома як стійкий розвиток (Sustainable development), яка є загальною концепцією щодо необхідності встановлення балансу між задоволенням сучасних потреб і захистом інтересів майбутніх поколінь, включаючи їх потребу в безпечному і здоровому довкіллі. Ця концепція зумовлена виникненням нового виду інновацій – екоінновації.

До них належить виробництво екологічно чистої продукції, використання технологій – «дружніх» до довкілля, ресурсозберігаючих технологій виробництва, концепція управління «зелений офіс», концепція «екоєфективності», модель «чисте виробництво», новий системний екологічний дизайн і спеціальне маркування продукції, що забезпечують високий рівень екологічної безпеки виробництва, продукції та послуг при одночасному зміцненні конкурентних позицій бізнесу.

На впровадження екоінновацій на підприємствах впливають різноманітні чинники, які одночасно як перешкоджають, так і сприяють їх розвитку, зокрема такі, як:

- організаційно-економічні: нестача інвестиційних ресурсів для фінансування інноваційних проектів, відсталість матеріальної і науково-технічної бази, відсутність резервних потужностей, домінування спрямованості економічних інтересів підприємця на звичайне виробництво;

- фінансово-кредитні: недоступність фінансових ресурсів, недосконалість системи оподаткування інноваційної діяльності, існуючі високі відрахування з фонду оплати праці;

- політико-правові: мінливість і нестабільність законодавчої бази, існування обмежень з боку податкового, патентно-ліцензійного законодавства;

– управлінські: недосконала структура управління, переважання вертикальних потоків інформації, орієнтація виробників на вже існуючі ринки та короткострокову окупність інвестицій, неузгодженість інтересів учасників інноваційних процесів;

– соціально-психологічні: острах і опір змінам, що можуть спричинити негативні наслідки для колективу підприємства, небажання змінювати існуючі способи виробництва, робочі місця, поведінку та традиції, невизначеність.

На нашу думку, застосування екоінновацій в аграрному секторі, які дають змогу краще використовувати первинні природні ресурси, безумовно, поліпшить екологічну ситуацію у сільських регіонах, сприятиме формуванню стійких мережевих структур з підтримки й просування передового досвіду в галузі екоефективності, збереженню і створенню нових робочих місць, підвищенню якості життя населення.

Широке впровадження інновацій в аграрному секторі сприятиме зростанню продуктивності праці, економії різних видів ресурсів, скороченню витрат і зниженню собівартості аграрно-продовольчої продукції, нарощуванню обсягів і підвищенню ефективності аграрного виробництва.